

Da li je djelotvornije financirati malo velikih znanstvenih projekata "elitnih" znanstvenika ili podržati puno malih produktivnih projekata brojnih znanstvenika? Da li veći znanstveni doprinos po uloženom novcu daje pristup "velika znanost" ili "mala znanost"? Službeni trenutni pristup MZOS je uložiti što manje novca i to samo u velike projekte, u centre "izvrsnosti", u znanstvenu "elitu", bespoštednu konkurenciju i socijalnu "snalažljivost" istraživača.

No suhoparna statistika demantira ispravnost ovakvog pristupa. Potvrđeno je da doprinos po uloženom dolaru ostaje isti ili čak pada s veličinom granta. Pogotovo je bolje za male zemlje, kao što je naša, imati mnogo manjih istraživačkih timova koji prate brojna znanstvena područja, jer kada dođe do značajnih proboja u nekoj znanstvenoj grani oni to na vrijeme uočavaju i imaju znanja kako to iskoristiti. To posebno vrijedi za sveučilišnu znanost, jer se znanje tako najlakše i najbrže širi.

Evo najvažnijih zaključaka iz znanstvenog članka Fortin J-M, Currie DJ (2013) Big Science vs. Little Science: How Scientific Impact Scales with Funding. PLoS ONE 8(6): e65263. doi:10.1371/journal.pone.0065263. :

"Our results are inconsistent with the hypothesis that concentrating research funds on "elite" researchers in the name of "excellence" increases total impact of the scientific community. Quite the opposite: impact per dollar remains constant or decreases with grant size. Highly cited studies are no more likely to result from large grants than from spreading the same funds among multiple researchers.

Finally, the most unique characteristic of universities is, arguably, their interface between research and teaching [22]. Our results suggest that impact is maximized by funding research as broadly as possible in university communities. This "many small" approach increases the teaching-research interface, and it increases total productivity."

[Članak u cijelosti pročitatje na izvornom web sjedištu PLOS ONE -->](#)